

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/59/2021
Identifikačné číslo spisu:	4217219746
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4217219746.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne ARX, s. r. o., Kolárovo, Školská 50, IČO: 36 009 041, zastúpenej advokátkou Mgr. Lenkou Wenclovou, Bratislava, Starorímska 2, proti žalovaným 1/ JUDr. Jurajovi Puskailem, Bratislava, Páříčková 18, správcovi konkurznej podstaty úpadcu BABETTA, a. s., Kolárovo, IČO: 31 449 549, 2/ PEMAR s. r. o., Bratislava - mestská časť Ružinov, Galvaniho 14/D, IČO: 35 720 221, zastúpenej JUDr. Adriánom Iványim, advokátom, Galanta, Hodská 2359/64, 3/ STING 2000, s. r. o., Kolárovo, Priemyselný areál 2779, IČO: 36 532 061 4/ JUHOMETÁL s. r. o., Kolárovo, Priemyselný areál 3858, IČO: 36 548 928, 5/ MOPED-Slovakia, s. r. o., Bratislava, Galvaniho 16/A, IČO: 35 763 582, 6/ EXAL s. r. o., Komárno, Hadovská cesta 5, IČO: 45 715 815, zastúpenej JUDr. Petrom Kubíkom advokátom s. r. o., Dunajská Streda, Poľná cesta 966/9, IČO: 36 869 295, 7/ ONDaBECK, s. r. o., Kolárovo, Priemyselný areál, IČO: 34 105 107, o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 7C/60/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 03. februára 2021 sp. zn. 25Co/41/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaným 2/ a 6/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaným 1/, 3/, 4/, 5/ a 7/ náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 24. septembra 2019 č. k. 7C/60/2017-327 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovanými Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX pre okres Q., obec k. ú. Q., pozemky registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelných č. 28451/419 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 151 m², č. 28451/420 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 283 m², so stavbou - úpravovňa vody so súpisným č. XXXX, č. 28451/422 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 53 m², č. 28451/425 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 833 m², so stavbou plynofikovaná kotolňa so súpisným č. XXXX, č. 28451/428 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 156 m² so stavbou - sklad so súpisným č. XXXX, č. 28451/431 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 251 m² so stavbou - trafostanica so súpisným č. XXXX, č. 28451/432 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 275 m², so stavbou - vzorkovňa a prístavbou so

súpisným č. XXXX, č. 28451/433 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1327 m², č. 28451/434 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 487 m² so stavbou - sklad horľavín a prístavba so súpisným č. XXXX, č. 28451/435 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2517 m², č. 28451/442 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 3459 m², č. 28451/444 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2308 m², č. 28451/447 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 356 m² so stavbou - vrátnica so súpisným č. XXXX, č. 28451/448 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1565 m², č. 28451/450 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 796 m², č. 28451/454 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 644 m², č. 28451/455 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 5840 m² so stavbou - hala M 1 s prístavbou so súpisným č. XXXX, č. 28451/485 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 836 m² so stavbou - sklad obalov so súpisným č. XXXX, č. 28451/697 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 480 m², č. 28451/722 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1054 m², č. 28451/723 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m², č. 28451/839 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 316 m²; ďalej na LV č. XXXXX pre okres Q., obec a k. ú. Q., pozemky registra „C“ evidované na katastrálnej mape, a to parcelných č. 28451/360 - ostatné plochy o výmere 3103 m², č. 28451/443 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1279 m², č. 28451/445 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 909 m², č. 28451/446 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1154 m², č. 28451/501 ostatné plochy o výmere 5685 m², č. 28451/835 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 6034 m² so stavbou - hala M 2 s prístavbou so súpisným č. XXXX, č. 28451/837 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 721 m², č. 28451/838 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1217 m²; ďalej na LV č. XXXXX pre okres Q., obec a k. ú. Q. pozemky registra „C“ evidované na katastrálnej mape, a to parcelných č. 28451/488 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 43 m², so stavbou súpisným č. 3676, č. 28451/721 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 415 m², č. 28451/740 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 917 m², č. 28451/745 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 13 m²; ďalej na LV č. XXXX pre okres Q., obec a k. ú. Q. pozemky registra „C“ evidované na katastrálnej mape, a to parcelného č. 28451/696 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1060 m²; ďalej na LV č. XXXX pre okres Q., obec a k. ú. Q., pozemky registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelného č. 28451/856 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 356 m².

2. Právne vec posúdil v súlade s ustanoveniami § 132 ods. 1 a 2, § 123, § 129 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 137 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 01. júla 2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že v spore o určenie vlastníckeho práva skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Konštatoval, že v danom prípade naliehavý právny záujem na podanej žalobe je daný, kedy na základe písomného podania „oznámenia o vybavení sťažnosti“ Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky z 28. marca 2006 pod č. VK-1779/2006, malo dôjsť k nesprávnemu postupu Katastrálneho úradu Nitra, Správy katastra Komárno pri zápise na LV č. XXXX pre okres Q., obec a k. ú. Q. tým, že správny orgán podľa nich rozhodnutie Krajského súdu Nitra v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zapísal, t. j. obnovil pôvodné vlastníctvo spoločnosti BABETTA, a. s., IČO: 31 449 549, hoci uvedené rozhodnutie nebolo zapisateľné v dôsledku dodatočných zmien vo vlastníctve. Podľa tvrdenia žalobkyne bolo preto potrebné rozhodnúť za účelom dosiahnutia zhody zápisu vo verejnom registri so skutočným vlastníctvom, kedy dochádzalo k postupným prevodom vlastníckeho práva. Súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že bol vykonaný zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností pre okres Q., obec a k. ú. Q. pod L. na základe zmluvy o vložení nepeňažného vkladu uzavretej 28. novembra 1996 medzi spoločnosťou BABETTA, a. s. ako vkladateľom a žalobkyňou spoločnosťou ARX, s. r. o. Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2000 sp. zn. 5K/323/1999 bol na majetok spoločnosti BABETTA, a. s. so sídlom v Kolárovi, IČO: 31 449 549 vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Rastislav Opaterný. Správca konkurznej podstaty vyhotovil súpis majetku úpadcu a na strane 2 v časti „Majetkovej účasti na iných obchodných spoločnostiach“ uviedol, že úpadca je spoločníkom spoločnosti ARX, s. r. o., IČO: 36 009 041 na základe nepeňažného vkladu v hodnote 20.000 Sk a peňažného vkladu v sume 10.000 Sk. S poukazom na ustanovenie § 18 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní („zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov“), bola žalobkyňa povinná umožniť správcovi zapísať vec do súpisu majetku úpadcu za účelom ich odhadu. Žalobkyňa avšak takto nepostupovala a nehnuteľnosti, pozemky a stavby zapísané na LV č. XXXX, č. XXXXX, č. XXXXX, č. XXXX a č.

XXXX, nachádzajúce sa v okrese Q., obec a k. ú. Q., ktorých hodnota nepomerne prevyšovala hodnotu nepeňažného vkladu neoznámila. Na základe uvedeného preto správca konkurznej podstaty úpadcu zahrnul do majetkovej podstaty úpadcu spoločníka ARX, s. r. o., IČO: 36 009 041 na základe nepeňažného vkladu v hodnote 20.000 Sk a peňažného vkladu v sume 10.000 Sk. Nakoľko bol správca konkurznej podstaty v rámci plnenia svojich povinností, povinný zabezpečiť majetok do konkurznej podstaty, zisťovať majetok úpadcu, ale aj získať majetok do podstaty a stanoviť ďalší postup v konkurznom konaní (§ 46 a nasl. zákona o konkurze a vyrovnaní), podaním návrhu na vyrovnanie, resp. speňažením majetku úpadcu v snahe zabezpečiť majetok do konkurznej podstaty úpadcu podal návrh na určenie neplatnosti zmluvy o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti ARX, s. r. o. z 28. novembra 1996 uzavretej medzi spoločnosťou BABETTA, a. s. ako vkladateľom a spoločnosťou ARX, s. r. o., teda žalobkyňou. Krajský súd v Nitre rozsudkom z 26. júna 2003 sp. zn. 18Cb/73/00 určil, že zmluva o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti ARX, s. r. o. z 28. novembra 1996 uzatvorená medzi BABETTA, a. s. a žalobkyňou je neplatná. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené Najvyšším súdom Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/125/03 z 11. marca 2004 s právoplatnosťou od 24. mája 2004. Z oboch rozhodnutí súdov vyplynulo, že došlo k uzatvoreniu absolútne neplatného právneho úkonu, ktorým účastníci zmluvy mali snahu nehnuteľnosti z vlastníctva úpadcu BABETTA, a. s. v konkurze, IČO: 31 449 549 dňa 08. decembra 1996 vložiť ako nepeňažný vklad do majetku spoločnosti ARX, s. r. o., v niekoľko desiatok miliónovej hodnote za nepatrný zlomok ich skutočnej hodnoty, čo bolo dôvodom pre určenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Na základe uvedeného súd prvej inštancie považoval za nepochybné, že nehnuteľnosti, ktoré pôvodne na základe uvedenej zmluvy prešli do majetku žalobkyne, ku ktorému prevodu Katastrálny úrad Komárno povolil vklad vlastníckeho práva v prospech žalobkyne pod V-212/97, tvorili bez zmeny vlastníctvo úpadcu BABETTA, a. s. v konkurze, IČO: 31 449 549. Na základe rozhodnutí súdov o určení neplatnosti zmluvy o vložení nepeňažného vkladu bol vykonaný následne vklad pod L., ktorým došlo k obnoveniu vlastníckeho práva spoločnosti BABETTA, a. s. v konkurze.

3. Následne súd prvej inštancie zdôraznil, že pre účely určenia vlastníckeho práva má konštitutívny charakter rozhodnutie súdu o tom, že zmluva o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti ARX, s. r. o. je absolútne neplatná, t. j. na základe uvedených skutočností nastal právny stav, ako keby účastníci zmluvy ani túto zmluvu neuzatvorili, čím došlo zo zákona k obnoveniu pôvodného vlastníckeho práva spoločnosti BABETTA, a. s., t. č. v konkurze. Oboznámením sa s obsahom jednotlivých zmlúv o scudzení a nakladaní s nehnuteľnosťami z vlastníctva úpadcu spoločnosti BABETTA, a. s. v konkurze, ako aj zmluvou o zriadení záložného práva medzi spoločnosťami PEMAR s. r. o. a STING 2000, s. r. o., vo vzťahu ku ktorej zmluve bol povolený vklad pod L. a takto postupne nadväzovali jednotlivé prevody založené v spise vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 7C/66/2008 pod č. L., L., L., L., z ktorých podaní je nepochybné a zrejmé, že došlo k postupným prevodom od vlastníka, na základe uvedených rozhodnutí súdov o určení absolútnej neplatnosti zmluvy o vložení nepeňažného vkladu. Na základe uvedeného preto súd prvej inštancie žalobu o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zamietol, s prihliadnutím aj na zásadu zachovania platnosti právnych úkonov so zdôraznením, že už na základe jedného prevodu zo strany správcu konkurznej podstaty so súhlasom konkurzného súdu na spoločnosť PEMAR s. r. o. a následných prevodov, resp. následných nakladaní s nehnuteľnosťami (zriadením záložného práva) je potrebné dospieť k záveru, že tieto právne úkony sú platné.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 261 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania v rozsahu 100 % žalovaným 2/ a 6/.

4. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 03. februára 2021 sp. zn. 25Co/41/2020 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP; vyslovil, že žalovaní 2/ a 6/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni každý v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Žalovaným 1/, 3/, 4/, 5/ a 7/ náhradu trov konania nepriznal.

5. Odvolací súd posudzujúc napadnuté rozhodnutie z hľadiska zisteného skutkového stavu, právneho posúdenia, ako aj uplatnených odvolacích dôvodov žalobkyňou dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, z ktorých vyvodil správny právny záver. S poukazom na podstatné závery vyplývajúce z rozhodnutia súdu prvej inštancie konštatoval, že napadnuté rozhodnutie aj náležite odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil,

že ustanovenie § 137 písm. c) CSP vychádza z doterajšieho ustanovenia § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb. v znení účinnom do 30. júna 2016). Zachováva základné predpoklady určovacej žaloby, ktorými sú vecná legitímácia a existencia naliehavého právneho záujmu. Významným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je však aj preukázanie, že žalobkyňa nadobudla vlastníctvo v súlade s platným právom. V danej veci bolo nesporné, že zmluva o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti ARX, s. r. o. z 28. novembra 1996 bola absolútne neplatná, ktorej neplatnosť bola vyslovená súdnym rozhodnutím s právoplatnosťou od 24. mája 2004. Z neplatného právneho úkonu nevznikajú práva a povinnosti, ktoré zákon priznáva platnému právnomu úkonu, preto na základe uvedeného nemohla nadobudnúť vlastnícke právo žalobkyňa, preto bolo dôvodné žalobu zamietnuť.

6. Podstatou odvolacej argumentácie žalobkyne boli námietky voči skutkovým zisteniam súdu prvej inštancie a ich právneho vyhodnotenia vo vzťahu k postupu správcu konkurznej podstaty úpadcu BABETTA, a. s. v konkurze, pri speňažovaní sporných nehnuteľností. Uvedené námietky odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Predmetom konania totiž nebolo posúdenie správnosti postupu správcu konkurznej podstaty pri speňažovaní majetku úpadcu, ale určenie vlastníckeho práva v prospech žalobkyne. Skutočnosť, že zmluva o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti žalobkyne z 28. novembra 1996 bola neplatná, bola preukázaná právoplatným rozhodnutím súdu. Na základe tejto rozhodnej skutočnosti sa preto odvolací súd nestotožnil ani s námietkou žalobkyne, podľa ktorej súd prvej inštancie vychádzal pri svojom rozhodnutí z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, hoci správca nie je aktívne legitimovaný na podanie iných žalobných návrhov ako tých, ktoré uvádza zákon o konkurze a vyrovnaní. Aktívnu vecnú legitímáciu správcu v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 18Cb/73/2000 bol povinný vyhodnotiť konajúci súd a vzhľadom k tomu, že žalobe vyhovel je zrejmé, že správca považoval za aktívne vecne legitimovaného na podanie žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o vložení nepeňažného vkladu. Na druhej strane postup správcu v konkurznom konaní osobitne pri speňažovaní majetku je pod dohľadom konkurzného súdu. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie sa zaoberal aj námietkami žalobkyne voči postupu správcu konkurznej podstaty, pričom si vyžiadaval informácie od konkurzného súdu, a z ich obsahu považoval za preukázané, že postup správcu bol v súlade so zákonom. S uvedenými zisteniami sa odvolací súd stotožnil s doplnením, že vzhľadom na záver, podľa ktorého žalobkyňa nepreukázala nadobudnutie vlastníctva sporných nehnuteľností, nemali pre rozhodnutie vo veci podstatný význam ani tvrdenia žalobkyne, ktorá s poukazom na rozhodnutia súdov Českej republiky sp. zn. 29Odo/850/2001, 22Cdo/2141/2001 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/39/2014 tvrdila, že správca konkurznej podstaty postupoval v rozpore so zákonom, a preto sú jeho úkony absolútne neplatné, čo odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Ani prípadná neplatnosť úkonu správcu pri speňažovaní sporných nehnuteľností by totiž vzhľadom na uvedené dôvody nemala za následok nadobudnutie vlastníckeho práva žalobkyňou. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa zmeny žalobného návrhu v súvislosti s návrhom na opravu zrejmej nesprávosti rozsudku a označenia nehnuteľností, ktoré boli predmetom konania, odvolací súd uviedol, že uvedené pochybenie súdu prvej inštancie odstránil v dôvodoch rozhodnutia. Vymedzil žalobný návrh tak, ako ho žalobkyňa podaním nachádzajúcim sa v spise na č. l. 272 vo vzťahu k žalovanej 7/ žiadala (bod 8. 2), preto na základe uvedeného považoval uvedené pochybenie za odstránené.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalovaných 2/ a 6/ v odvolacom konaní vyplývajúcou z § 255 ods. 1 CSP, ktorým priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalovaným 1/, 3/, 4/, 5/ a 7/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili a z obsahu spisu vyplýva, že im žiadne trovy nevznikli (č. l. 17 Základných princípov CSP).

7. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej len „dovolateľka“), ktorého prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. f) CSP, namietaním nesprávneho procesného postupu, ktorým jej bolo znemožnené, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Argumentovala tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvej inštancie a následne sa vôbec žiadnym spôsobom nevysporiadal s uplatnenými odvolacími námietkami. Zároveň nesprávne uviedol pozemky, ktorých určenia vlastníckeho práva sa domáhala i napriek tomu, že v odvolaní na túto chybu poukázala a špecifikovala nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX, č. XXXXX, č. XXXXX, č. XXXX a č. XXXX, všetky nachádzajúce sa v k. ú. Q., vrátane pozemkov a stavieb. Za závažné pochybenie odvolacieho súdu považovala skutočnosť, že súd

nevenoval žiadnu pozornosť skutočnosti, že sporné nehnuteľnosti nikdy neboli, a to ani dodatočne, zapísané do súpisu majetku BABETTA, a. s. v konkurze, a teda nikdy sa nestali súčasťou konkurzného konania. Z uvedeného dôvodu preto konkurzný súd nemal možnosť vydať opatrenia správcovi konkurznej podstaty na predaj nehnuteľností. Správca konkurznej podstaty nie je aktívne legitimovaný na podanie iných žalobných návrhov ako tých, ktoré uvádza zákon o konkurze a vyrovnaní. Aj keď záznam do katastra nehnuteľností má len evidenčný charakter, originál listu vlastníctva preukazuje skutočnosť, kto je vlastníkom tej-ktorej nehnuteľnosti. V danej veci je nesporné, že existujú rozhodnutia správnych orgánov o tom, že záznamom bol porušený zákon. Pokiaľ správca odpredával nehnuteľnosti v súlade s opatrením Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2002 s právoplatnosťou k 10. mája 2002, takéto tvrdenie považovala za nepravdivé. Ako vyplýva z opatrenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5K/323/99 z 29. apríla 2002 súd dal správcovi súhlas na speňažovanie majetku úpadcu mimo dražby na pozemky registra C KN parcelného č. 28451/360 nachádzajúce sa v k. ú. Q.. Nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania však boli zapísané záznamom na úpadcu až v roku 2004 a súd prvej inštancie sa s touto skutočnosťou žiadnym spôsobom nevysporiadal. Navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

8 Žalovaná 2/ vo vyjadrení k dovolaniu sa s argumentáciou žalobkyne nestotožnila. Poukázala na to, že aktívnu legitimáciu správcu konkurznej podstaty JUDr. Ladislava Opaterného úpadcu BABETTA, a. s. potvrdili vo svojich rozhodnutiach Krajský súd v Nitre, ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Pokiaľ aktívna legitimácia správcu konkurznej podstaty bola potvrdená uvedenými súdmi, súčasné tvrdenie uvedené v dovolaní nie je dostatočným právnym podkladom k zvráteniu právoplatného rozhodnutia súdov. Vo vzťahu k postupu katastrálneho úradu v súvislosti so zápisom zmien vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podotkla, že boli vykonané v súlade so zákonom, preto sú platné a účinné. V závere zdôraznila, že žalobkyňa v dovolaní neuviedla žiaden argument či dôvod, ktorý by potvrdzoval jej tvrdenia, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k chybe vyplývajúcej z § 420 písm. f) CSP. Navrhla dovolanie odmietnuť, resp. zamietnuť; uplatnila si nárok na náhradu trov konania.

9. Žalovaná 6/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu s poukazom na § 431 CSP tvrdila, že z jeho obsahu nevyplýva, v čom spočíva nesprávny procesný postup súdu, ktorým by bol znemožnený procesný postup žalobkyne uskutočňovať jej patriace procesné práva v súvislosti s údajným nesprávnym vymedzením nehnuteľností, o ktorých sa malo konať a to v odôvodnení rozhodnutia. V tejto súvislosti zdôraznila, že táto skutočnosť sama osebe neznamená znemožnenie výkonu procesných práv žalobkyne, ale ide skôr o chybu v písaní. V článku III. a IV. podaného dovolania žalobkyňa polemizuje s právnym názorom súdov vo vzťahu ku konštitutívnemu rozhodnutiu, ktoré nešpecifikovala a vo vzťahu k predaju nehnuteľností žalovanou 1/ v rámci konkurzného konania, čo však nezakladá nesprávny procesný postup odvolacieho súdu. Navrhla dovolanie odmietnuť; uplatnila si nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

10. Žalované 1/, 3/, 4/, 5/ a 7/ písomné vyjadrenie k doručenému dovolaniu nepredložili.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napádané rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP), a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

12. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

13. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

14. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

15. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

17. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

18. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva strany sporu a nesprávny procesný postup súdu reprezentujúci takýto zásah znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

19. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. V zmysle uvedeného ustanovenia treba za nesprávny procesný postup považovať postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnoprávnemu rámcu, a tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

20. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tomto konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019).

21. Podstata dovolacej argumentácie v súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom v zmysle § 420 písm. f) CSP spočívala v namietaní nedostatočne vykonanom dokazovaní potrebnom na zistenie skutkových okolností rozhodných pre posúdenie veci samej, v nevysporiadaní sa s uplatnenými námietkami odvolacím súdom, ako aj v nesprávnom uvedení pozemkov v odôvodnení rozhodnutia súdom prvej inštancie, ku ktorým sa určenia vlastníckeho práva žalobkyňa domáhala.

22. K namietanému pochybeniu v procese obstarávania dôkazov najvyšší súd konštatuje, že pokiaľ súd nevykonával v priebehu civilného konania všetky navrhované dôkazy alebo nevykonával iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nedostatočne zistil skutkový stav alebo nesprávne vyhodnotil niektorý dôkaz, nemožno to v zásade považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení strany, čo v súlade s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP. Predmetná judikatúra najvyššieho súdu bola a je akceptovaná aj ústavným súdom napr. v rozhodnutiach sp. zn. I. ÚS 65/2020, III. ÚS 171/2018, II. ÚS 202/2020, II. ÚS 108/2020, II. ÚS 153/2019, II. ÚS 465/2017, IV. ÚS 511/2020. Zásadám spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (prijatého oznámením FMZV ČSFR č. 209/1992 Zb., ďalej

len „Dohovor“) totiž zodpovedá požiadavka, aby súdmi urobené skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené. Z práva na spravodlivý súdny proces vyplýva aj podľa Európskeho súdu pre ľudské práva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie vo veci Kraska proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993, II. ÚS 410/06).

23. Najvyšší súd v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/100/2018, 5Cdo/202/2018 uviedol, že „nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy (napr. III. ÚS 332/09). V takomto prípade by prichádzalo do úvahy aj vyslovenie porušenia základného práva na rovnosť účastníkov (resp. strany) v konaní podľa článku 47 ods. 3 Ústavy, keďže nevykonanie stranou navrhovaného dôkazu by ho oproti druhej strane znevýhodňovalo.“ V rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/107/2019 najvyšší súd upresnil, v ktorých prípadoch nevykonanie dôkazu predstavuje porušenie práva na spravodlivý proces. Nevykonať dôkaz navrhnutý stranou môžu súdy v týchto prípadoch, ak dôkaz nemá relevanciu k predmetu konania (dôkazom sa má preukázať skutočnosť, ktorá nie je podstatná pre účel sporu); dôkaz nemá vypovedaciu hodnotu vo vzťahu k skutočnosti, ktorá sa tvrdí (dôkazom nemožno potvrdiť alebo vyvrátiť skutočnosť, ktorú strana tvrdí alebo popiera) alebo dôkaz je nadbytočný (dôkaz nie je potrebné vykonať, pretože skutočnosť bola doterajším konaním spoľahlivo zistená alebo vyvrátená).

24. V danom prípade zistený skutkový stav súdmi nižších inšancií možno považovať za dostatočný pre rozhodnutie vo veci samej. Pri posudzovaní (ne)dôvodnosti žalobného návrhu na určenie vlastníckeho práva v prospech žalobkyne, správne súdy nižších inšancií vychádzali z relevantnej a pre rozhodnutie vo veci samej rozhodujúcej skutočnosti, ktorou bolo právoplatné rozhodnutie súdu o určení absolútnej neplatnosti právneho úkonu - zmluvy o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti žalobkyne z 28. novembra 1996. Súdy správne skonštatovali, že z neplatného právneho úkonu nevznikajú práva a povinnosti, ktoré zákon priznáva platnému právnomu úkonu, preto nebolo možné ani z uvedeného dôvodu odvodzovať nadobudnutie vlastníckeho práva v prospech žalobkyne. Vykonávanie akéhokoľvek ďalšieho dokazovania týkajúceho sa postupu správcu konkurznej podstaty úpadcu BABETTA, a. s., či rozsahu súpisu majetku úpadcu, by v danom prípade bolo v rozpore s princípom hospodárnosti konania (č. 1. 17 Základných zásad CSP). Súd nemusí vykonať všetky stranami navrhnuté dôkazy, lebo výber dôkazov, ktoré budú vykonané je vecou súdu (§ 185 ods. 1 CSP).

25. K namietanému hodnoteniu dôkazov súdmi nižších inšancií dovolací súd uvádza, že nesúhlas dovolateľky s procesným postupom odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inšancie s hodnotením dôkazov, resp. nevykonaním ďalších dôkazov, ktoré neboli relevantné pre opodstatnenosť uplatneného nároku, nemožno považovať za porušenie jej procesných práv. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúca z čl. 15 Základných princípov CSP v spojení s § 191 CSP, vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov (čl. 46 Ústavy) a znamená, že záver, ktorý sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Hodnotenie dôkazov úvahou súdu však neznamená ľubovôľu, lebo hodnotiaci úvaha musí vždy zodpovedať zásadám formálnej logiky, musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a vykazovať funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania. Výsledky hodnotenia dôkazov sú súčasťou odôvodnenia rozhodnutia, v ktorom súd stručne, jasne a výstižne vysvetľuje, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy a pod. Hodnotiaci úvaha súdov v danom prípade zodpovedá zásadám formálnej logiky, vychádza zo zisteného skutkového stavu veci a z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnym posúdením. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia uvedené v bodoch 8.1. a 14. v spojení s odôvodnením uvedeným súdom prvej inšancie v celom jeho kontexte spĺňa náležitosti odôvodnenia vyplývajúce z ustanovení § 220 ods. 2 v spojení s § 393 ods. 2 CSP, lebo zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. V podstatnom z ich obsahu vyplýva, že súd prvej inšancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenie, že je vlastníčkou sporných nehnuteľností. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že zmluva o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti z 28. novembra 1996 do spoločnosti ARX, s. r. o., od ktorej žalobkyňa odvodzovala svoje vlastnícke právo, bola v súdnom konaní určená za absolútne neplatný právny úkon. Na základe uvedenej skutočnosti dospel teda k záveru, že žalobkyňa nie je vlastníkom

sporných nehnuteľností, a preto žalobu o určenie vlastníckeho práva v jej prospech zamietol. Odvolací súd na potvrdenie správnosti dodal, že z neplatného právneho úkonu nevznikajú práva a povinnosti, ktoré zákon priznáva platnému právnomu úkonu, a preto z uvedeného dôvodu z neplatnej zmluvy žalobkyňa nenadobudla vlastníctvo tak ako to stanovuje ustanovenie § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami, aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Argumentácia odvolacieho súdu je koherentná a jeho rozhodnutie konzistentné, logické a presvedčivé, premisy v ňom zvolené, aj závery, ku ktorým na ich základe dospel, sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Vysporiadanie sa s uplatnenými podstatnými odvolacími námietkami odvolacím súdom možno považovať za dostatočné aj v zmysle § 387 ods. 3 CSP.

26. Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vyplýva, že prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci v zásade nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP (R 24/2017). Do úvahy preto neprichádza ani relevantnosť námietky, že odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia dovolateľke znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné, alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05). Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06).

27. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Nie je porušením práva na spravodlivý proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení účastníkov, ako aj iný právny názor súdu na dôvodnosť podaného nároku, resp. uplatnených námietok. Právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom účastníka, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010). Je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (II. ÚS 675/2014, IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, III. ÚS 32/07). Vecná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každému účastníkovi súdneho konania, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku.

28. Civilný sporový poriadok totiž umožňuje odvolaciemu súdu použiť tzv. skrátené odôvodnenie rozsudku v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožní s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. V takom prípade sa môže obmedziť v odôvodnení len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti ďalšie dôvody. Zákon však vyžaduje, aby aj v prípade skráteného odôvodnenia odvolací súd zaujal jasné stanovisko k podstatným vyjadreniam strán predneseným v konaní na súde prvej inštancie, pokiaľ sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Povinnosťou odvolacieho súdu je zároveň vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Za podstatný je potrebné považovať taký argument, ktorý je relevantný, teda má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania (samostatne alebo v spojitosti s ostatnými okolnosťami) môže priniesť rozhodnutie priaznivejšie pre odvolateľa (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, 1296 s.).

29. Napokon ani nepresnosť týkajúca označenia pozemkov, ku ktorým sa dovolateľka domáhala určenia vlastníckeho práva nepredstavuje vadu zmatečnosti rozhodnú pre záver o porušení jej procesných práv. Odvolací súd v bodoch 8.2. a 14. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia špecifikoval predmet sporu v

celom rozsahu uplatneného žalobného návrhu, vrátane zmeny žalobného petitu vykonanej podaním žalobkyne z 02. augusta 2019, ktorú zmenu súd prvej inštancie vo vymedzení predmetu sporu následne nezohľadnil. Uvedené pochybenie odvolací súd odstránil tým, že v bode 8.2. presne v zhode s procesným návrhom žalobkyne uviedol žalobný návrh v súlade s podaním žalobkyne v spise na č. I. 272, aj o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXX pre okres Q., obec a k. ú. Q., pozemky registra „C“ evidované na katastrálnej mape, a to parcelného č. 28451/697 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 480 m², ktorá vznikla rozdelením pôvodného pozemku C-KN parcelného č. 28451/435, ktorá sa na základe zámennej zmluvy stala vlastníctvom žalovaného 7/. Uvedenému procesnému postupu odvolacieho súdu nemožno vytknúť žiadne pochybenie s prihliadnutím aj k tomu, že nepresnosť, resp. neúplnosť vymedzenia predmetu sporu v odôvodnení pri zamietnutí žalobného návrhu o určenie vlastníckeho práva, nespôsobuje vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, na ktorú by v súvislosti s namietaným porušením procesných práv neúspešnej strany v spore bolo potrebné prihliadať. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom súdu prvej inštancie vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu.

30. Ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija proti Španielsku z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani proti Španielsku z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998).

31. Dovolací súd už len na záver poznamenáva, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú teda povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), a či konajúcimi súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

32. Vec prejednávajúci senát tieto vady v preskúmvanej veci nezistil, preto prípustnosť (a ani dôvodnosť) dovolania z tohto dôvodu nie je daná, preto dovolanie odmietol v súlade s § 447 písm. c) CSP, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

33. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v súlade s § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalovaných 2/ a 6/ v dovolacom konaní vyplývajúcou z § 255 ods. 1 CSP, ktorým priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni v plnom rozsahu. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP). Žalovaným 1/, 3/, 4/ 5/ a 7/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo im preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli a ani im z obsahu spisu nevyplyvajú (čl. 4 v spojení s čl. 17 Základných princípov CSP, R 72/2018).

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.